

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 124/05
14.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Mićunovića, predsednika veća, Zorana Savića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženih AA, koga brane AB, advokat i AV advokat, BB, koga brani AV advokat, VV, koga brani AG, advokat, zbog krivičnog dela primanja mita iz člana 254.stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, optuženih GG, DD, ĐĐ i EE zbog krivičnog dela davanja mita iz člana 255. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama okružnog Javnog tužioca u Kraljevu i branilaca optuženih AA, BB i VV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kraljevu, K. broj 5/02 od 01.06.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, dana 14.septembra 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA, BB i VV, kao i žalba okružnog Javnog tužioca u Kraljevu, izjavljena zbog odluke o krivičnim sankcijama i presuda Okružnog suda u Kraljevu, K.broj 5/02 od 01.06.2004. godine SE POTVRĐUJE.

UVAŽAVANJEM žalbe okružnog Javnog tužioca u Kraljevu, u vezi imovinske koristi, od optuženih AA, BB i VV se ODUZIMA imovinska korist pribavljena krivičnim delom u iznosu od 1.200,00 nemačkih maraka, a koji devizni novac je privremeno oduzet potvrdama MUP-a Srbije OUP-a ŽŽ od 06.11.1999. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom oглаšeni su krivim: optuženi AA, BB i VV, zbog krivičnog dela primanja mita iz člana 254.stav 1. KZ RS, i osuđeni su optuženi AA na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci, a optuženi BB i VV na kazne zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, a optuženi GG, DD, ĐĐ i EE su oглаšeni krivim zbog krivičnog dela davanja mita iz člana 255.stav 1. KZ RS, izrečene su im uslovne osude, utvrđene kazne zatvora u trajanju od po 6 (šest) meseci, i određeno je, da se ove kazne neće izvršiti pod uslovom da ovi optuženi u roku od 1 (jedne) godine ne počine novo krivično delo.

Svi optuženi su solidarno obavezani na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 2.530,00 dinara i na plaćanje paušala u iznosu od po 1.000,00 dinara.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- okružni Javni tužilac u Kraljevu zbog odluke o kaznama i o uslovnim osudama kao i zbog neoduzimanja imovinske koristi i predloženo je, da se prvostepena presuda preinači i optuženi AA, BB i VV osude na kazne zatvora u dužem trajanju, da se od istih oduzme imovinska korist pribavljena krivičnim delom a da se ostalim optuženima umesto uslovne osude izreknu bezuslovne kazne zatvora;

- branilac optuženog AA AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog

činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak da se ista preinači i optuženom izrekne blaža krivična sankcija. U žalbi je dat predlog, da se optuženi i branilac obaveste o sednici veća drugostepenog suda u smislu člana 375. ZKP;

- branilac optuženih advokat AV zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja povrede Krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak da se ista preinači i optuženom AA i BB izreknu blaže krivične sankcije. U žalbi je dat predlog za obaveštavanjem o sednici veća;

- branilac optuženog VV zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak da se ista preinači i izrekne uslovna osuda ili da se optuženi VV oslobodi od optužbe. U žalbi je dat predlog, da se optuženi i branilac obaveste o sednici veća drugostepenog suda u smislu člana 375. ZKP.

Branilac optuženih AA i BB – advokat AV i branilac optuženog VV su dali pismene odgovore na žalbu Javnog tužioca odložili su da se ista odbije kao neosnovana.

Republički Javni tužilac u Beogradu dopisom Ktž. broj 249/05 od 22.02.2005. godine predložio je da se odbiju kao neosnovane izjavljene žalbe branilaca optuženih a da se uvaži žalba okružnog Javnog tužioca u Kraljevu i postupi po predlogu iz žalbe Javnog tužioca.

Vrhovni sud Srbije održao je sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u odsutnosti uredno obaveštenog republičkog Javnog tužioca, optuženog VV i branilaca AV i AG, u prisustvu optuženih AA i BB i branioca AB advokata, razmotrio je spise predmeta zajedno sa prvostepenom presudom i nakon ocene navoda i predloga iz žalbi, odgovora na žalbu, pismenog predloga republičkog Javnog tužioca i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede Krivičnog zakona, na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380.stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Neosnovane su izjavljene žalbe branilaca optuženih AA, BB i VV, da su u prvostepenoj presudi učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368.stav 1. tačka 11. ZKP.

Po nalaženju Vrhovnog suda, presuda je jasna i razumljiva i u izreci i u obrazloženju, i ista ne sadrži protivrečnosti niti druge nedostatke, koje je bi je činile manjkavom u smislu citiranih zakonskih odredbi.

S tim u vezi, neosnovano se u izjavljenim žalbama branilaca optuženih AA, BB i VV ističe, da u izreci presude nije na jasan način određeno, koji optuženi koje krivično-pravne radnje je počinio, niti je jasno određen dogovor za izvršenjem krivičnog dela.

Po nalaženju Vrhovnog suda, izreka presude je jasna u vezi svakog optuženog i u pogledu krivično pravnih radnji u noći između 01. i 02.11. i noći između 05.i 06.11. 1999. godine, kada je došlo do predaje novca – nemačkih maraka u cilju neizvršavanja službenih radnji optuženih kao radnika MUP-a, RS, SUP-a Kraljevo OUP-a ŽŽ.

U žalbi branioca optuženog AA – advokata AB se neosnovano prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, da je glavni pretres od 28.05.2004. godine održan bez prisustva branioca optuženog AA, nakon odlaganja glavnog pretresa o čemu pomenuti branilac nije obavешten, jer iz spisa predmeta je vidljivo, da je optuženi na pomenutom glavnom pretresu imao branioca, advokata AV, pa stručna pomoć u odbrani pomenutom optuženom nije bila uskraćena.

Činjenično stanje presude je pravilno i potpuno utvrđeno, pa su izjavljene žalbe branilaca optuženih neosnovane

zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Prvostepeni sud je na pravilan i potpun način utvrdio sve odlučne činjenice za postojanje krivičnog dela davanja mita iz člana 254.stav 1. KZ RS, utvrdivši, da je optuženi AA u svojstvu vođe patrole a optuženi VV i BB kao pratioci, su na punktu ZZ prema Kosovu i Metohiji bili zaduženi za kontrolu prolaza lica vozila i prtljaga i u cilju neizvršavanja pomenute službene radnje – kontrole, optuženi su od prevoznika robe – stoke, primali novac u iznosu od 300 nemačkih maraka po kamionu, da bi se kamioni propustili na teritoriju Kosova i Metohije.

Neosnovano se u izjavljenim žalbama osporava, da bi optuženi GG, DD, ĐĐ i EE, koji su oglašeni krivim zbog davanja mita u suštini stoku prevozili ne za Kosovo i Metohiju već u pravcu Crne Gore u cilju prodaje, jer su pomenute okolnosti nebitne za postojanje predmetnog krivičnog dela.

Neosnovano se u izjavljenim žalbama ističe, da se iz presude ne vidi, za koje radnje ili propuštanja bi optuženi primili novac, jer u prvostepenoj presudi je jasno utvrđeno, da su optuženi AA, BB i VV primili novac, da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrše službenu radnju koju bi morali izvršiti.

U postupku prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio, u čemu se sastojala radnja kontrole od strane optuženih prema vozačima kamiona, pošto se radilo o "punktu" prema Kosovu i Metohiji i postojao je i sklopljeni pismeni sporazum i nalog za izvršenje službenog zadatka koji se sastojao u kontroli prelaska lica, robe putničkih vozila a naročito trgovine stoke koja je na takvim mestima pod strogom kontrolom.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio činjenicu predaje novca u iznosima od po 300 nemačkih maraka, noću između 01.i 02.11. od strane optuženog GG optuženom AA, a zatim u noći između 05. i 06.11.1999. godine optuženi DD, ĐĐ i EE su optuženom AA, BB i VV iznos od 300 nemačkih maraka a zatim iznos od 600 nemačkih maraka, pa su četiri kamiona natovarena stokom prešla preko punkta ZZ u pravcu sela II.

Prvostepeni sud je u obrazloženju presude detaljno i na prihvatljiv način ocenio iskaze optuženih GG, DD, ĐĐ, i EE, u vezi predaje novca, pa se neosnovano u izjavljenim žalbama osporava, da navodno prilikom predaje nije bilo na licu mesta tri policajaca već samo dva i da iskaz optuženog GG sud nije ocenio na prihvatljiv način.

Pravilno je konstatovano u prvostepenoj presudi, da su optuženi GG, DD, ĐĐ i EE u istrazi dali svoje iskaze detaljno i verno, opisujući inkriminisani događaj, koji čini logičnu celinu sa izvedenim ostalim dokazima, a da u svojim odbranama na glavnom pretresu su opis događaja donekle izmenili u cilju umanjavanja krivične odgovornosti optuženih AA, BB i VV.

Kritične noći su radnici policije postavili kontrolu patrole AA i to na dva mesta, ispred i iza punkta ZZ i iskazi svedoka JJ, KK, LL su pravilno ocenjeni, koji su detaljno opisali kretanje kamiona i trgovaca stoke koje su punkt prešli bez kontrole i kojima su prevoznici takođe detaljno opisali zašto na pomenuti način prelaze preko punkta.

Konkretnom prilikom od optuženih je oduzet devizni novac – nemačke marke u približno istim količinama, kako se to optuženi terete u izreci presude, pa su neosnovane izjavljene žalbe, da devizni novac kod optuženi potiče iz drugih izvora a ne od primanja mita.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio Krivični zakon, kada je radnje optuženih pravno kvalifikovao kao krivično delo primanja mita iz člana 254.stav 1. KZ RS.

U vezi pravne ocene dela sud je dao razloge koje u potpunosti prihvata i Vrhovni sud, pa su izjavljena žalbe branilaca optuženih zbog povrede Krivičnog zakona neosnovane.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi odluke o kaznama optuženom AA, BB i VV kao i u vezi odluke o uslovnoj osudi optuženom GG, DD, ĐĐ i EE, koja se pobija žalbom Javnog tužioca, a u odnosu na optužene AA, BB i VV i

žalbama branilaca, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti, koje su od značaja za odmeravanje kazne odnosno za izricanje uslovne osude optuženima.

Pravilno su utvrđene kao olakšavajuće okolnosti optuženom AA i VV da su porodični, roditelji maloletne dece, optuženom BB da je u vreme izvršenja krivičnog dela bio mlađe punoletno lice, zatim da je optuženi AA bio vođa patrole, i pravilno su primenjene odredbe člana 42. KZ SRJ o ublažavanju kazne.

Izrečene kazne zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci za optuženog AA i u trajanju od po 6 (šest) meseci optuženom BB i VV su po mišljenju Vrhovnog suda odgovarajuće težini izvršenog krivičnog dela, stepenu društvene opasnosti dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih, i ove kazne su nužne i neophodna mera, da se prema optuženima postigne svrha kažnjavanja predviđena članom 33. KZ SRJ.

Izrečena uslovna osuda optuženom GG, DD, ĐĐ i EE su takođe odgovarajuće, pravilno su utvrđene kazne zatvora u trajanju od po 6 (šest) meseci, i određeno vreme kušnje od 1 (jedne) godine, imajući u vidu konkretnu težinu i sve okolnosti izvršenja dela, pa su izjavljene žalbe i Javnog tužioca i branilaca optuženih zbog odluke o krivičnim sankcijama neosnovane.

Osnovana je izjavljena žalba okružnog Javnog tužioca u Kraljevu u vezi imovinske koristi optuženih AA, BB i VV, jer je prvostepeni sud propustio da odluči o pribavljenom novcu u ukupnom iznosu od 1.200,00 nemačkih maraka, koji je tokom postupka od optuženih oduzet, a koji novac je krivično-pravnim radnjama opisanim u tački 1. i tački 2. izreke presude predat od strane optuženih GG, DD, ĐĐ i EE u cilju neizvršavanja službene radnje od strane optuženih AA, BB i VV.

Odgovarajuće odredbe Krivičnog zakona Republike Srbije koje su primenjene u prvostepenoj presudi u članu 254.stav 5. propisiju, da primljeni pokloni ili imovinska korist "oduzeće se".

Imajući u vidu izričitu zakonsku odredbu obaveznog oduzimanja imovinske koristi, Vrhovni sud je uz primenu odredaba člana 84. KZ SRJ oduzeo imovinsku korist pribavljenu krivičnim delom kako je to određeno u izreci ove presude, uvažavanjem žalbe Javnog tužioca iz pomenutog zakonskog osnova.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 388. i člana 391.stav 1. ZKP, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci ove presude.

Z a p i s n i č a r, Predsednik veća-sudija,

Jolan Madaras, s.r. Nikola Mićunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.